

- Posve pravo.
- To ti je dakle, Glaukone, i takvo je zajedništvo ženâ i djece za čuvare države; ali da je u skladu s ostalim državnim uređenjem i da je kudikamo najbolje, treba dakle iza toga potvrditi razmatranjem. Ili kako da činimo?
- 462 – Zeusa mi, tako.
- Zar onda nije ovo početak sporazumijevanja, da upitamo sami sebe, što li možemo reći, da je najveće dobro kod uređenja države, za kojim treba zakonodavac ići i zakone postavljati, i što kao najveće zlo; zatim da ogledamo, može li se ono, što smo upravo sada raspravili, staviti u trag dobra, a ne u trag zla?
- Tako će biti najbolje.
- Imamo li onda koje veće zlo za državu nego ono, koje b nju raskida i mjesto jedne države čini mnoge? Ili veće dobro od onoga, koje nju veže i čini jednu?
- Nemamo.
- Što ne, zajednica radosti i žalosti veže; naime kad se što više svi državljani radi istoga dobitka i gubitka jednako raduju i žaloste?
- Svakako.
- A odjeljivanje u tome rastavlja; naime kad se jedni previše žaloste, a drugi previše vesele istim nezgodama države i ljudi u državi? c
- Kako ne.
- Zar onda odavle to dolazi, što u državi ne govore svi skupa riječi: »moje« i »nije moje«, kao ni »tuđe«?
- Očito.
- Dakle se najbolje upravlja ona država, u kojoj najviše ljudi za jedno isto kažu jednako te riječi: »moje« i »nije moje«?
- Kudikamo.
- Dakle i ona, koja je najsirodnija pojedinom čovjeku. Primjerice kad se koji od nas povrijedi na prstu, onda to osjeti d cijeli organizam, od tijela do duše, pa sve do vladajućeg di-